

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת דורית רייך-שפירא

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א

המאשימה

נגד

1 גט-איט בע"מ
2 אורי לנדא
3 לירן להט

הנאשם

<#2#>

נוכחים:

עו"ד יובל נחמני בא כוח נאשמים 1+2.
עו"ד אורן אדרת בא כוח נאשם 3.
עו"ד טלי קינן ב"כ מאשימה.
נאשם 1 גט-איט בע"מ
נאשם 2 אורי לנדא
נאשם 3 לירן להט

<#3#>

הכרעת - דין

כתב האישום ותשובת הנאשמים

ב- 14.03.07, הגישה עו"ד ט. קינן ממשרד התעשייה המסחר והתעסוקה, (להלן: "התובעת") את כתב האישום שלפני, נגד חברת גט איט בע"מ (להלן: "גט איט"), נגד אורי לנדא (להלן: "נאשם 2") ונגד לירן להט (להלן: "נאשם 3").

התובעת מייחסת לנאשמים עבירות לפי סעיפים 2, 2(א)(18) ו-14 + 23 ו-23א(ב)(1) לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א – 1981 (להלן: "החוק"). נאשם 2, שהיה בתקופה הרלוונטית מנהלה של גט איט מואשם על פי הוראת סעיף 25 לחוק. לטענת התובעת, הנאשמים עברו את העבירות המיוחסות להם במהלך שנת 2006 (להלן: "התקופה הרלוונטית"), בנסיבות כדלקמן:

1. באמצעות נאשם 2, עסקה גט איט בתקופה הרלוונטית בפרסום מוצרי צריכה ובמכירתם

לצרכנים באתר אינטרנט, שכתובתו www.getit.co.il (להלן: "האתר").

2. נאשם 3, שעסק בהרכבת ובמכירת מחשבים, פעל בתקופה הרלוונטית במסגרת עסק בשם

מסחרי "דולי מחשבים" (להלן: "דולי").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

3. **ב- 10.09.06** התקשר נאשם 3 עם גט איט בהסכם שבו התחייבה גט איט להציג באתר את מחשביה של דולי למכירה ב"מכר מרחוק", כהגדרתו בחוק. מחתימת ההסכם, עסקו נאשם 3 ודולי במשותף עם גט איט ועם נאשם 2 במכירת ובאספקת מערכות מחשבים לצרכנים שקנו אותם באמצעות האתר.
4. התובעת טוענת ששלושת הנאשמים לא החזיקו מלאי סביר של טובין, שנדרש לקיום עסקאות, שקשרו עם צרכנים, ולא יכלו לספק במועד הזמנותיהם של הצרכנים ובשל כך היא מייחסת להם הטעיית צרכנים בנסיבות מחמירות.
5. על פי כתב האישום לחמישה עשר צרכנים (ששמותיהם פורטו ברשימה שצורפה לכתב האישום), לא סיפקו הנאשמים את המוצרים כפי שהתחייבו, עיכבו ביטול עסקאות ולא החזירו לצרכנים את כספם במועד הקבוע בחוק לגבי מכר מרחוק.
6. בנוסף, מייחס כתב האישום לנאשמים 1+2 אי אספקת מוצר במועד שהובטח ובמחיר מבצע, בטענה שהמבצע הסתיים. רק לאחר התדיינות סיפק המשווק את המוצר לצרכן במחיר המוזל שפורסם (סעיף 13 לנספח המצורף לכתב האישום).

תשובת הנאשמים

- נאשמים 1 + 2 באמצעות בא כוחם עו"ד יובל נחמני ונאשם 3 באמצעות ב"כ עו"ד אורן אדרת, כפרו בכל העובדות שיש בהן לבסס עבירה. בקליפת אגוז הם טוענים כדלקמן:
1. **נאשמים 1 + 2** טוענים שלהבדיל מנאשם 3, הם לא התקשרו בעסקאות עם הצרכנים, אינם בגדר "עוסק" כמשמעותו בחוק ואינם נושאים באחריות כלשהי כלפי הצרכנים מכוח החוק.
2. **נאשם 3** טוען, שסיפק, ולו לחלק מהצרכנים את המוצרים שקנו באמצעות האתר ושילמו את המחיר בכרטיס אשראי. חברת סליקה שאיתה היה קשור ואשר קיבלה מחברות האשראי את כספי הלקוחות הייתה אמורה להעביר לו את התמורה בניכוי עמלתה ולא עשתה כן. באופן מפתיע ובלתי מוצדק הפסיקה חברת הסליקה להזרים לדולי את הכספים שהגיעו לה ובכך נמנעה מדולי האפשרות לספק ללקוחות את הזמנותיהם. נאשם 3 ביקש לקבל, שעשה את כל שיכול היה לעשות למניעת נזקים לצרכנים עד להתמוטטותו הכלכלית שארעה בשל התנהלותה של חברת הסליקה.

28
29
30

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

הראיות

לתביעה העידה מרינה בן ארי (פ/ עמ' 22-34) - חוקרת במשרד התמ"ת, שגבתה הודעותיהם של נאשמים 2 + 3. בנוסף הגישה התובעת שבעה מסמכים.

להגנת נאשמים 2 + 3 העידו הנאשם 2, (פ/ עמ' 36-58), עו"ד כהן (פ/ עמ' 99-108), יועצה המשפטי של גט איט ויאיר זאבי (פ/ עמ' 109-124) - סמנכ"ל גט איט וכיום מנכ"ל החברה.

נאשם 3 היה עד יחיד להגנתו (פ/ עמ' 58-96). בסה"כ הוגשו מטעם ההגנה 24 מסמכים.

בטרם דיון בנושאים שבמחלוקת, יש לייחד מספר דברים לליקויים בעבודתם של גורמי האכיפה במשרד התמ"ת.

הליקויים

1. ככלל, מטרתה של חקירה פלילית להגיע לחקר האמת, וככזו היא בעלת ערך עצמאי חשוב. לפיכך מחויבים החוקרים לעשות מלאכתם בהתאם להוראות הקבועות בחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002, ולכללים שנקבעו בפסיקה. בתום החקירה על החוקרים לבדוק אם הראיות שבידיהם מתייחסות לכלל השאלות שבמחלקות ומאפשרות הערכה אמיתית, מקצועית ואובייקטיבית אם יש בהן לבסס לכאורה את החשד המיוחס לנחקר. הערכת הראיות על סמך חקירה כדין יכולה ליתר דיון משפטי באם יתברר שטענות הנחקר אכן מקימות לו הגנה. מעבר לכך יש בחקירה שנערכה כדבעי ליעל מאוד את הדיון ולאפשר לב"כ כל הצדדים להביא בפני בית המשפט טיעונים מסודרים המתבססים על ראיות חפציות, מסמכים ועדויות שנאספו כדין.

2. תובע שהוסמך להחליט על הגשת כתב אישום מחויב לבחון את מסקנותיהם של החוקרים, לבדוק בעצמו בקפדנות את הראיות שהניבה חקירה, ולעשות כל מאמץ לברר טענות שהעלה החשוד. ראו בהקשר זה פסק דינה של הנשיאה (כתוארה היום) כב' השופטת ד' בייניש בע"פ 6621/01 בדליאן נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5), 870, עמ' 883-884.

חרף כלל דיות הראיות, תובע, שמוצא ליקויים בחקירה או מחדלים במיוחד כאלו שיש בהם לפגוע בהגנת הנאשם ידרוש ביצוע השלמות ולא יגיש כתב אישום לבית המשפט, כל עוד היחידה החוקרת לא השלימה החסר. במיוחד כך הוא בעבירות של אחריות קפידה, כשהנחקר טען בחקירה, שמבחינתו עשה ככל הנדרש למנוע ביצוע עבירה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

3. משהחליט תובע על הכנת כתב אישום עליו לנסחו באופן ברור. בחלק העובדתי עליו לפרט
בבהירות את העובדות עליהן מבוססת אשמת הנאשמת. במקרה של ריבוי נאשמים, עליו
לפרט את העובדות הספציפיות המתייחסות לכל אחד ואחד מהם. בחלקו השני של כתב
האישום על התובע להפנות לסעיף או לסעיפים שהוא מייחס לכל נאשם ונאשם. בהקשר זה
ראו ספרו של י' קדמי, **על סדר הדין בפלילים**, חלק שני, עמ' 672 וע"פ 71724/05 (מחוזי תל-
אביב) **מדינת ישראל נ' בלאי**, תק-מח 2004(4) 6709.
4. **במקרה שבדיון** – נמצא חוסר באיסוף הראיות ונפלו פגמים בכתב האישום ובסיכומי
התביעה כדלקמן:
(1) **מחדל חקירתי** – נאשם 3 טען בהודעתו ת/3, כפי שטען בבית המשפט בתשובתו לכתב
האישום ובעדותו, שעשה מצידו למניעת העבירות והן אירעו חרף מאמציו, בגין
התנהלותה המכשילה של חברת הסליקה, שלא היתה בשליטתו. היחידה החוקרת לא
מצאה לנכון לחקור את נציג חברת הסליקה ולקבל ממנו גירסה ומסמכים. לדברי
החוקרת פעולות אלה לא היו רלבנטיות (פ/ עמ' 23 ש' 11-12). התובעת לא חלקה על
החוקרת, לא הורתה על השלמת חקירה בהקשר לטענות הנאשם 3. היא הגישה את כתב
האישום, מבלי שבחומר החקירה יש התייחסות כלש שהיא לטענותיו של הנאשם,
ובביהמ"ש התנגדה לבקשת הסנגור להרחיב את היריעה בנושא זה (עמ' 11 לפרוטוקול).
על פי צו שיפוטי שיצא מלפני בית משפט זה (פ/ עמ' 11-12 והודעת התובעת מיום
29.10.07), חויבה חברת הסליקה למסור לעו"ד אדרת מסמכים ונענתה לצו, ולפחות
חלקם הוגשו כראיה מטעם נאשם 3.
שמיעת המשפט ובדיקת החומר שהוצג במהלכו העלו, שלפעולותיה ומחדליה של חברת
הסליקה רלוונטיות לשאלות שבדיון ואלמלא מחדלי החקירה, היתה לב"כ הצדדים
היתה אפשרות טובה יותר להביא בפני בית המשפט נתונים מלאים וברורים, באופן
שהיה בו לעזור מאוד בשלב ההכרעה בשאלות השנויות במחלוקת, במיוחד בהקשר
לנאשם 3.
- (2) **הליקויים בכתב האישום** – מבחינה עובדתית ניסוח כתב האישום לוקה באי הקפדה על
ייחוס מפורש ומפורט של המעשים ו/או המחדלים לכל אחד מהנאשמים, כפי שטען
עו"ד נחמני בסיכומיו (עמ' 15 פסקה 71). מבחינה משפטית, על פי כתב האישום שלושת
הנאשמים מואשמים בעבירות לפי סעיפים 2, 14 ו-2(א)(18) לחוק. סעיף 2 (א) כולל
20 סעיפים קטנים, המגדירים מהי הטעייה בעניין מהותי בעיסקה. התובעת הפנתה
לסעיף 2(א)(18) והוסיפה עליו את סעיף 2 כולו, מבלי לכתוב מהם המעשים, שלטענתה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

עשה כל אחד מהנאשמים, שיש בהם משום הפרתן של 19 ההוראות הנוספות שבסעיף 2. על פני הדברים ברור שלא כל סעיפי המשנה רלוונטיים לענייננו. במחדלה, אילצה את הסנגורים ואת בית המשפט "לנחש" אילו חלופות מתאימות למקרה שבדיון. הסנגורים התייחסו באופן חלקי מאוד, אם בכלל, לפגמים שבכתב האישום, ונמנעו מלבקש פרוט ו/או והבהרות. משכך, חרף הקושי לא יינתן משקל לפגם והחלופות תיבחנה בהתאם להערכת בית המשפט באשר לרלוונטיות לאירועים שבדיון.

(3) **הסיכומים - בסיכומיה** נמנעה התובעת מלהתייחס לראיות ספציפיות ולא תמכה טיעוניה והצהרותיה בהפניות למראי מקום ספציפיים. תוך התעלמות כמעט מוחלטת ממוצגי ההגנה ביקשה להרשיע את הנאשמים.

מכאן לבדיקת הגופים והמסמכים העיקריים, שהובאו לפני במהלך שמיעת הראיות.

גורמים הרלוונטיים

לצורך העסקאות שבבסיס השאלות שבדיון, לצד הצרכנים קיימים ארבעה גורמים רלוונטיים:

- חברות האשראי** : שמנפיקות כרטיסי אשראי לצרכנים, מכסות את התחייבויותיהם הכספיות במישרין מול הספקים או באמצעות העברת ההתחייבויות לחברות סליקה.
- חברות הסליקה** : במקרה זה – חברת גמא ניהול וסליקה בע"מ, (להלן: "גמא"), שקיבלה מחברות האשראי את כספי הצרכנים ובניכוי עמלתה, העבירה למוכרים את מלוא המחיר בסמוך לאחר קשירת העסקה.
- הספק/ המוכר** : נאשם 3, שרשם ב- 2.11.05, את דולי כעוסק מורשה (נ/10). לטענתו, בזמן הרלבנטי הפעיל את העסק בחנות ברח' שנקין, בחנות נוספת ברחוב דיזינגוף ובאתר אינטרנט. היקף מכירותיה של דולי משתקף בחשבוניות -נ/11.
- החברה בעלת האתר האינטרנטי** : גט איט, שמנהלת באינטרנט אתר סחר אלקטרוני, בו היא מאפשרת למוכרים/יצרנים להציג מוצרים/שירותים למכירה (סעיף 2.1 לתקנון). החל מ- 10.09.06 ועד ל- 9.10.06 הוצגו באתר המחשבים של דולי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

שלושת המסמכים העיקריים שרלוונטיים לשאלות שבדיון:

1. **ההסכם בין דולי לגמא: ב- 9.02.06** התקשר נאשם 3 עם גמא בהסכם לפיו גמא העניקה לו שירותי סליקה (להלן: "**ההסכם נ/13**" או "**נ/13**"). בהתאם להסכם במידה ותוך 14 יום מיום אישור העסקה, סיפקה דולי את המוצר לצרכן, העבירה גמא לדולי את מלוא התמורה, תוך 7 ימים מיום האספקה ולא יאוחר מ- 21 יום מיום אישור העסקה (נאשם 3 עמ' 60 ש' 12 ואילך והתרשים נ/15).
- על פי סעיף 6.2 ל-נ/13, דולי ידעה והסכימה לזכותה של גמא לעכב בחזקתה כספים, שהגיעו לה (לדולי), באם לא סיפקה, ולו לצרכן אחד את הזמנתו, או שעלה בגמא (לפי הערכתה ושיקול דעתה) חשש שלא בוצעו ו/או לא יבוצעו ו/או יבוטלו ההספקות ו/או חלקן ו/או באם עלה בגמא חשש על פי שיקול דעתה הבלעדי, שחברת האשראי לא תשלם לגמא את התשלומים המגיעים בגין עסקאותיה של דולי, כתוצאה מכשל תמורה ו/או מסיבה אחרת כלשהי, ו/או באם תבקש גמא לבדוק את החששות, שנוצרו אצלה ועד לסיום הבדיקה ע"י גמא לפי שיקול דעתה הבלעדי של גמא.
2. **ההסכם בין דולי לגט איט: ב- 10.09.06**, התקשר נאשם 3 עם גט איט בהסכם ת/א2 (להלן: "**ההסכם ת/א2**" או "**ת/א2**"). רלוונטיים במיוחד לעניינו הסעיפים כדלקמן:
 - א. **בסעיף 3.4** ל- ת/א2 הצהירה דולי, שהמוצרים שתציע למכירה באתר ותמכור באמצעותו, יהיו בבעלותה המלאה והבלעדית.
 - ב. **סעיף 5** ל-ת/א2 קובע (בקורלציה לאמור בסעיף 2.1 לתקנון של גט-איט), שדולי תציג ותפרסם באתר את מוצריה ותמכור אותם לצרכנים. בסעיף מודגש, ש-ת/א2 הוא ההסכם לאספקת שירותים ולא הסכם שותפות ו/או עסקה משותפת.
 - ג. **בסעיף 7** ל- ת/א2, התחייבה דולי:
 - לעמוד תמיד בכל הדרישות והתנאים של כל רשות בישראל ובהוראות כל דין, כולל בהקשר לאספקת המוצרים לצרכנים (סעיף 7.1).
 - להציע למכירה באתר אך ורק מוצרים שמצויים במלאי שלה או שבזמנה יימצאו במלאי בטווח הזמן, שבו התחייבה דולי לספק לצרכנים (סעיף 7.5).
 - לקיים במלואם וכלשונם את כל תנאי המכירה שיוצגו באתר, כולל המחיר, תנאי תשלום, מועדי אספקה וכיו"ב (סעיף 7.7).
 - ד. **סעיף 8** ל-ת/א2 מפרט את אופן ביצוע ההזמנות:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

- 1 ▪ באתר התפרסמה הזמנה לרכישת מוצר. הצרכן שהיה מעוניין ברכישת המוצר
- 2 חויב למלא את ההזמנה ולמסור בה את פרטיו, כולל פרטי כרטיס האשראי שלו.
- 3 גט איט שלחה לדולי את ההזמנה עם פרטי הצרכן ותנאי הרכישה (סעיף 8.1).
- 4 ▪ דולי קיבלה על עצמה לגבות מהצרכן את מחיר המוצר שרכש (סעיף 8.4).
- 5 ▪ גט איט ודולי הצהירו על מודעותן והתחייבותן לפעול לפי הוראות חוק הגנת
- 6 הצרכן בדבר ביטול עסקת מכר מרחוק, בהתאם לדרישת צרכן לעשות כן (סעיף
- 7 8.6).
- 8 ▪ דולי התחייבה להחזיר לצרכן, שביטל רכישה בהתאם להוראות החוק את
- 9 התשלומים ששילם, אם שילם (סעיף 8.7).
- 10 ה. **בסעיף 9** ל-2/א, התחייבה דולי לשלם לגט איט עמלה בשיעור של 7% ממחיר ושל כל
- 11 מוצר שנמכר באתר (להלן: "**העמלה**"), בנוסף לתשלום חודשי קבוע בסך \$50.
- 12 ו. **בסעיף 10** ל-2/א, התחייבה דולי באחריות בלעדית לקיים את הוראות החוק בכל
- 13 הקשור לתיאור המוצרים וביצוע המכירה.
- 14 3. **(1) התקנון של גט איט** 7/ת - 3/נ : על מנת לבצע רכישה דרך האתר, חויב הצרכן לאשר
- 15 בסימון מיוחד, שקרא את התקנון, אשר נוסח במשרד עו"ד רן רוטמן ושות' ומשקף את
- 16 מהות פעילותה של גט איט. התובעת הגישה את התקנון 7/ת, הסנגור עו"ד נחמני הגיש את
- 17 3/נ, נוסחו הקודם של התקנון שלטענתו רלוונטי לתקופה שבדיון. בין הנוסחים מספר
- 18 הבדלים: 7/ת מתייחס ל"**מוכר**", בעוד ש- 3/נ נוקט בלשון "**ספק**". ב-7/ת הוספו שיטת
- 19 מכירה שלא קיימת ב-3/נ ומספר הפקס של גט איט, אשר הועמד לרשות צרכנים לצורך
- 20 ביטול עסקאות.
- 21 **(2) להלן ייסקרו עיקרי סעיפיו של תקנון 3/נ, הרלוונטיים לענייננו:**
- 22 א. **בסעיף 2** לתקנון, מצהירה גט איט שהיא מאפשרת למיטב היצרנים/ המשווקים
- 23 להציג באתר מגוון רחב של מוצרים ושירותים בשיטות מכירה שונות (כגון מכירה
- 24 ליחיד, קבוצתית, פומבית וכיו"ב), במחירים אטרקטיביים ובתנאים מיוחדים.
- 25 ב. **בסעיף 2.2 ובסעיף 4.2** – מודיעה גט איט, שהיא לא מוכרת ולא מספקת את
- 26 המוצרים המוצעים באתר, ומדגישה שאין לראותה אחראית באחריות כלשהי בגין
- 27 מכירת המוצרים. גט איט מצהירה שהיא מעמידה לרשות המוכרים את האתר
- 28 כבמה, עליה מציגים המוכרים/הספקים את מוצריהם ומציעים אותם למכירה.
- 29 בתקנון נאמר מספר פעמים, שהמוכרים/הספקים בלבד אחראים למכירת
- 30 המוצרים, טיבם, אספקתם, גביית תמורתם, וכיו"ב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

- 1 ג. לכל מוצר יוחד דף מכירה, שפורט בו תנאי המכירה כפי שהמוכרים/ הספקים
- 2 העבירו לגט איט. על פי סעיף 4 לתקנון, המוכרים/ הספקים אחראים למידע
- 3 שפורסם בהקשר למוצר: מפרט טכני, תיאור, מחיר מחירון וכיו"ב, מבלי שגט איט
- 4 מפקחת על תוכן המידע ונכונותו. מנ/1 ו-2, עולה ששם המוכר ופרטיו, הופיע,
- 5 (לפעמים יותר מפעם), בדפים האינטרנטיים באמצעותם בוצעה העסקה.
- 6 ד. **בסעיף 4.5** לתקנון, הצהירה **גט איט** שהספקים עושים ככל יכולתם להבטיח
- 7 שהמוצרים המוצגים למכירה באתר יימצאו במלאי והוסיפה, "**שבמידה ויתברר**
- 8 **שהמוצר חסר במלאי, תשלח לקונה הודעה מתאימה באמצעות דואר אלקטרוני או**
- 9 **באמצעות הטלפון**". בנוסף הודיעה גט איט לצרכנים, שהספקים שומרים לעצמם
- 10 את הזכות לבטל את ההזמנה מבלי לחייבם או להציע מוצר חילופי שווה ערך.
- 11 ה. **סעיף 5.1** קובע שעל הצרכן למלא בטופס ההזמנה את כל פרטיו, כולל פרטי כרטיס
- 12 האשראי כתנאי לקניה.
- 13 ו. **בסעיף 9.3**, לתקנון נקבע בהקשר לאספקת המוצרים, שכל עוד לא צוין במפורש
- 14 אחרת, המוכרים/ הספקים אחראים לאספקת המוצרים לצרכנים, בכפוף לתנאים
- 15 שפורסמו בעמוד המכירה.
- 16 ז. **על פי סעיף 9.6**, לתקנון מסויגת אחריותם של המוכרים או שלוחיהם לעיכוב
- 17 באספקת המוצרים בשל אירועים שאינם נתונים לשליטה ו/או לצפייה מראש, כגון:
- 18 כוח עליון, שבתות ותקלות (המפורטות בתקנון), שאז מורשה המוכר להודיע
- 19 לצרכן על ביטול הרכישה, כולה או חלקה, תוך ביטול חיובו של הצרכן.
- 20 ח. **בסעיף 14.3**, פטרה גט איט את עצמה מאחריות לנזקים, שייגרמו לצרכן עקב
- 21 איחור באספקת המוצרים או אספקת מוצרים פגומים, מקולקלים או בלתי
- 22 תקינים.
- 23

ההשתלשלות מרגע ההתקשרות בהסכם ת/2א, ועד לאירועים שבכתב האישום

1. נאשם 3 העיד, שעובר להתקשרותו עם גט איט, ספקים גדולים בתחום המחשוב האמינו בדולי,
- ומכרו לה חלקי מחשבים באשראי מכוווד (נאשם 3 פ/ ע' 60 ש' 4-1 והחוזים נ/12). לדבריו לאחר
- שיחה טלפונית עם זאבי קיבל בהודעת פקסימיליה את ההסכם ת/2א, עליו חתם ב- 10.09.06
- בשם דולי והחזירו בפקס לגט איט (נאשם 3 עמ' 59 ש' 27 ועמ' 78 ש' 10-8). זאבי אישר, שנוסח
- ההסכם נשלח לנאשם 3 והוחזר לגט איט חתום. לטענתו, קודם לחתימה (שאכן נעשתה בחילופי
- 29

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-אית
בע"מ ואח'

- 1 הודעות פקס) פגש בנאשם 3 והציג בפניו את הדרישות והתנאים המסחריים עליהם עומדת גט
2 אית, מבלי לפרט מה היו התנאים והדרישות (עמ' 109 ש' 14-15 ועמ' 113 ש' 8-9). נאשם 2, שלא
3 השתתף בפגישה, העיד שהיקף עסקיה של דולי אשר ניהלה חנות בדיזינגוף סנטר ובאתר
4 אינטרנט, עשה רושם חיובי ומהימן עליו ועל זאבי ולכן הוחלט להתקשר איתה (נאשם 2 עמ' 47
5 ש' 18-20, זאבי עמ' 109 ש' 25-26).
- 6 2. בסמוך לאחר החתימה על ת/א, הקצתה גט אית לדולי ממשק אינטרנטי (אשר כלל שם
7 משתמש וסיסמא). דולי העבירה לגט אית טקסטים בהקשר למוצריה ולתנאי מכירתם.
8 המוצרים הוצגו באתר לאחר שגט-אית בדקה את הטקסטים ששלחה דולי (נאשם 2 עמ' 36 ש'
9 18-21, זאבי עמ' 109 ש' 18-22).
- 10 3. כשבועיים לאחר ההתקשרות, תוך כדי בקרה שגרתית, שהפעילה גט אית על העסקאות שנקשרו
11 באתר, נודע לה, שדולי מתקשה לספק לצרכנים את הזמנותיהם. הממצא התיישב עם תלונות
12 שהתקבלו בשירות הלקוחות של גט אית (נאשם 2 עמ' 41 ש' 4 ואילך, זאבי עמ' 110 ש' 12-17).
13 זאבי נפגש עם נאשם 3 ויחד איתו בדק את העסקאות שקשרה דולי באתר. הבדיקה העלתה,
14 שהזמנות רבות לא סופקו. לטענת זאבי, נאשם 3 הבטיח לספק את ההזמנות תוך זמן קצר ולא
15 עמד בהתחייבותו. לטענת נאשם 3, גט אית פתחה ממשק ליצירת קשר עם הלקוחות אך סירבה
16 להעביר לו את כתובות המייל ומספרי הטלפון של הלקוחות, ובכך הקשתה עליו לבטל עסקאות
17 (פ/ עמ' 76 ש' 20 ואילך).
- 18 4. **ב- 5.10.06**, הפסיקה גמא להעביר תשלומים לדולי (ראו נאשם 3 פ/ עמ' 61 ש' 25 והדו"ח נ/19).
19 נאשם 3 הודה, שגמא עשתה כן בשל תלונותיהם של לקוחות ושל חברות אשראי, עקב אי
20 אספקת מוצרים (נאשם 3 פ/ עמ' 62 ש' 4-5). נאשם 2 העיד, שגמא הודיעה לגט אית על הפסקת
21 תזרים כספים לדולי בשל אי אספקת ההזמנות (פ/ עמ' 48 ש' 24-25).
- 22 5. לטענת נאשם 3, קודם להפסקת העברת הכספים, החזיקה גמא בכ - 250,000 ₪, שהגיעו לדולי
23 בגין מוצרים שסופקו ללקוחות (פ/ עמ' 62 ו-נ/19). הוא נפגש, לדבריו, עם מיקי דנס, נציג גמא,
24 וביקש שגמא תעביר לו כספים שהגיעו אליה כתמורה למוצרים שדולי סיפקה לצרכנים. לטענתו,
25 מיקי, שהבטיח לברר עמדת גמא ולהודיעו על תוצאות הבירור, לא עשה כן. גמא הפסיקה כליל
26 להעביר כספים לדולי ובכך מנעה מדולי אפשרות לעמוד בהתחייבויותיה.
- 27 6. נאשם 3 ביקש לקבל, שחרף הקשיים, חלק מהלקוחות שקנו באתר, קיבלו גם בשלב זה את
28 הזמנותיהם כעולה מהחשבוניות נ/18.
- 29 7. **ב- 9.10.06**, הורידה גט אית את מוצריה של דולי מהאתר וזאבי שלח לנאשם 3 את המכתב -
30 נ/6, לפיו רק לאחר שדולי תפתור את בעיית השירות ללקוחות, תמציא דוחות אספקה (כולל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

- 1 ללקוחות שקנו וטרם קיבלו מוצרים) וערבות בנקאית בסך 100,000 ₪, תחדש גט איט את הצגת
- 2 מוצריה של דולי באתר. נאשם 3 ביקש לקבל, שהורדתה של דולי מהאתר, הבהילה את הלקוחות
- 3 שרכשו את מוצריה (פ/ עמ' 62 ש' 26-28).
- 4 8. **ב- 17.10.06**, שמונה ימים לאחר הפסקת הפסקת פרסום מוצריה של דולי באתר, שלח זאבי
- 5 לנאשם 2 מייל פנימי ובו הודיע לו על הבעיות עם דולי - 9/.
- 6 9. **ב- 18.10.06**, בעצת עורך דין כהן משרד רוטמן ושות', שלחה גט איט הודעת מייל לצרכנים
- 7 שרכשו מוצרים של דולי באמצעות האתר (כולל אלו שהזמנתם סופקה להם) - 7/ ב- 7/,
- 8 הודיעה גט איט לצרכנים, שדולי לא עומדת בהתחייבויותיה, ומתקשה לספק את המחשבים
- 9 שנרכשו במועד שהובטח. גט איט המליצה ללקוחות להודיע לדולי ולחברות האשראי על ביטול
- 10 העסקאות. ב- 7/ הבהירה גט איט לצרכנים, שההודעה נשלחת אליהם כשירות לגולשי האתר,
- 11 לפני משורת הדין, ומתוך רצון לסייע להם למזער נזקיהם. ב- 7/ חזרה גט איט והדגישה,
- 12 שאיננה אחראית למוצריה של דולי, לאספקתם ולגביית מחיריהם. נאשם 2 העיד, הגם לאחר
- 13 משלוח 7/ גט איט המשיכה להתדיין עם נאשם 3 במטרה לפתור הבעיה, פנתה לגמא, ונענתה
- 14 שלא מועברים כספים לדולי כיוון שאיננה מספקת את הסחורה.
- 15 10. לדברי נאשם 3, 7/ הביא את הצרכנים להיסטריה, גרר ביטולי עסקאות גם לגבי מוצרים שדולי
- 16 יכלה לספק (פ/ עמ' 74 ש' 11-12). נוצר עומס כבד על מערכת הטלפונים של דולי, שאילץ אותו
- 17 לשכור את שירותיה של חברת "קישורית", המספקת מענה טלפוני 24 שעות (ההסכם נ/ 21 ופ/
- 18 עמ' 64 ש' 6 ואילך).
- 19 11. **ב- 19.10.06** – שלח עו"ד נעם שלו לגט איט דרישת פיצוי בסך 1,000,000 ₪ בגין הוצאת דיבה
- 20 ולשון הרע - 8/ בשם של דולי ובשמו של נאשם 3.
- 21 12. לנוכח ריבוי בקשות ביטול עסקאות, החליט נאשם 3 לבטל את כל העסקאות, כולל אלו שכבר
- 22 נקלטו בגמא. לשם כך פנה לגמא וקיבל טופסי ביטול (המסמכים נ/ 20 ופ/ עמ' 63 ש' 1 ואילך).
- 23 בהמשך הפסיקה גמא לשתף עימו פעולה, לא ענתה לפנייתו, סירבה להמציא לו מסמכים
- 24 שתעדו את מצב העסקאות וההתחשבויות שביניהם, זיכתה או חיבה את הלקוחות בהתאם
- 25 לרצונה כמשתקף, לטענתו, במסמכים נ/ 22 (עמ' 67 ש' 9 ואילך).
- 26 13. לטענת נאשם 3, דולי קיבלה באמצעות האתר כ- 350 הזמנות, מתוכן הצליחה לספק למעלה מ-
- 27 120 (פ/ עמ' 62 ש' 28). לדבריו, גם לאחר שגמא הפסיקה להעביר כספים (ב- 5.10.06), המשיכה
- 28 דולי, בקצב איטי אמנם, לספק סחורה לצרכנים שחפצו בכך, וזאת עד שהקשר עם גמא נותק
- 29 סופית (פ/ עמ' 65 ש' 1-3). לצרכנים, שלא היו מעוניינים במוצר, השתדל ככל יכולתו להחזיר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

1 כספם (פ/ עמ' 68 ש' 21 ואילך). לקראת סוף נובמבר 2006 בוטלו כל העסקאות ולא ניתן יותר
2 מענה לצרכנים (נאשם 3 פ/ עמ' 64 ש' 19).

4 טרם דיון והכרעה בשאלות השנויות במחלוקת, נסקור בקצרה את המסגרת המשפטית.

המסגרת המשפטית

1. בסעיף 1 לחוק מוגדרים המושגים הרלוונטיים לענייננו כדלקמן:

7 "מכר" - לרבות השכרה, מקח-אגב-שכירות, הצגה למכירה, הצעה למכירה,
8 וחליפין;

9 "עוסק" - מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן;

10 "עסקה" - מכירת נכס או מתן שירות;

11 "צרכן" - מי שקונה נכס או מקבל שירות מעוסק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו
12 אישי, ביתי או משפחתי;

13 2. סעיף 2 לחוק שעניינו איסור הטעייה קובע:

14 "לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת
15 לרבות, לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העלול להטעות צרכן בכל עניין מהותי
16 בעסקה (להלן - הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה
17 כמהותיים בעסקה:

18 (3) מועד ההספקה או מועד מתן השירות;

19 (6) זהות היצרן היבואן או נותן השירות;

20 (17) תנאי אחריות לנכס או לשירות;

21 (18) כמות הטובין שבמלאי מסוג נושא העסקה;

22 על-פי לשון החוק, האיסור בסעיף 2 הוא איסור "התנהגותי" ולא "תוצאתי". משכך על התביעה
23 להוכיח שהמעשה עלול להטעות צרכן, ללא צורך בהוכחת קשר סיבתי בין ההתקשרות להטעיה,
24 ראו בהקשר זה פסק הדין בע"א 1977/77 יוסף ברזני נ' בזק החברה הישראלית, פ"ד נה(4) 584,
25 בעמ' 617.

26 3. העבירה היא עבירה מסוג אחריות קפידה והתביעה פטורה מהוכחת יסוד נפשי. בהקשר זה יש
27 להעיר, שטרם כניסתו לתוקף של תיקון 39 לחוק העונשין (חלק מקדמי וחלק כללי), תשנ"ד-
28 1994, סווגה העבירה שבדיון כעבירת אחריות מוחלטת. תיקון 39 המיר את האחריות
29 המוחלטת, באחריות קפידה. חרף השינוי בלשון החוק, המצב המשפטי לא השתנה וגם לאחר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

1 התיקון, על התביעה להוכיח את היסודות העובדתיים בלבד, ללא הוכחת מחשבה פלילית, ראו
2 רע"פ 2929/04, **מדינת ישראל נ' רפאל אוחנה**, תק-על 2007(2), 4650.
3 4. סעיף 22(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), מעביר לנאשם, שמואשם
4 בעבירה מסוג אחריות קפידה, את נטל ההוכחה (במאזן הסתברויות), שפעל ללא מחשבה
5 פלילית, ללא רשלנות ושעשה "כל שניתן כדי למנוע את העבירה". קיימת קורלציה מלאה בין
6 הוראת סעיף 22(ב) לחוק העונשין להוראת סעיף 27 לחוק הגנת הצרכן, שקובע קובע:
7 "**באישום על עבירה לפי הוראות פרקים ב', ג' או ד' או תקנות לפיהן תהא זו הגנה**
8 **לנאשם אם יוכיח כי לא ידע ולא היה עליו לדעת כי היה במכר או בשירות משום**
9 **הפרה של ההוראות האמורות**".
10 5. סעיף 36 לחוק קובע ש: "**הוראות חוק זה יחולו על אף כל ויתור או הסכם נוגד**". ואומר
11 שההוראות קוגנטיות ואין להתנות עליהן.
12

הסיכומים

14 1. **התובעת** – ביקשה לקבל שהראיות שהציגה מוכיחות כנדרש את אשמת הנאשמים בעבירות
15 המיוחסות להם בכתב האישום.
16 **בהקשר לנאשם 3** טענה, שהיה מחוייב לצפות שכתוצאה מהתקשרותו עם גט-איט יגבר הביקוש
17 למוצריה והיה עליו להערך בהתאם ולהכין מלאי מספיק. לגישה – משנמנע מעשות כן, הטעה את
18 הצרכנים בהציעו למכירה מוצרים שבפועל לא היו בחזקתו. בפועל נתבדתה תקוותו לממן בכספי
19 לקוחות חדשים, רכישת חלקים, הרכבת מחשבים והספקתם לצרכנים. לטענתו הדבר קרה עקב
20 הפגיעה שפגעה גמא בהזרמת כספים שהגיעו לו, לא מאיינת את אשמתו. כעולה לדעתה מהוראותיו
21 החד משמעיות של סעיף 14(ג) לחוק, המחייבות יצרן/ מוכר להיערך לביטול עסקאות ולהחזרת
22 כספים ללקוחות תוך 14 יום.
23 **גם את נאשמים 1 + 2**, רואה התובעת רואה בגדר "עוסק", המחוייבים להוראות החוק. היא
24 מבססת את הטענות על שיתוף הפעולה שבין גט איט לדולי, שניהם גופים מסחריים שפעלו יחד
25 להפקת רווחים כלכליים. התובעת מדגישה את חלקה של גט איט בתהליך המכירה על שלביו
26 השונים: אישור מפרט המוצרים (כולל מחירים) טרם העלאתם לאתר, הכתבת מועד האספקה (14
27 יום), קליטת פרטי הצרכנים ופרטי כרטיסי האשראי שלהם, משלוח הודעה מתאימה לצרכנים
28 שכללה את פרטי המוכר מצד אחד ומצד שני העברת ההזמנה למוכר באמצעות הממשק, מעקב אחר
29 ביצוע ההזמנה עד לאספקת המוצר לצרכן, מעורבות בביטול העסקאות תוך מתן אפשרות לצרכנים
30 להשתמש בשירות הלקוחות שלה. כל אלה מבססים, לדעת התובעת, מסקנה, שגט איט היתה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

1 שותפה מלאה ופעילה במכירת המחשבים של דולי לצרכנים ומשכך היא בגדר "עוסק" ונושאת
2 באחריות לעבירות המיוחסות לה בכתב האישום. נאשם 2 חב באחריות אישית מכוח תפקידו
3 כמנהלה של גט איט ובהתאם להוראות סעיף 25 לחוק.

4 לטענת התובעת הנאשמים 1 + 2 לא עשו למניעת העבירות: לא בדקו את מצבו הכלכלי של נאשם 3
5 טרם ההתקשרות, הציגו באתר את דולי כחברה הגם שדולי לא היתה כזו, תרמו להחמרת קשיי
6 המימון של דולי בהכתיבם מועד אספקה קצר, שדולי לא יכלה לעמוד בו, קידמו קשירת העסקה
7 מבלי להגן על הצרכנים ומבלי לדאוג שמקור אחר יספק להם את המוצרים באם דולי לא תוכל
8 לעשות כן, ולא קיבלו מדולי רזרבות כספיות, ערבויות או ביטחונות אחרים, שיבטיחו את כספי
9 הצרכנים. לגישת התובעת, המחדלים מקבלים משנה תוקף בהתחשב בכך, שזמן קצר קודם לתקופה
10 הרלוונטית, קרסה חברת נתי סקאל, שגם את מוצריה גט איט שיווקה.

11 התובעת ביקשה לדחות את הטענה שגט איט היא קניון וירטואלי, ופעילותה מקבילה לפעילותו של
12 קניון "גשמי". לטענתה, להבדיל מגט-איט, להנהלת קניון גשמי אין גישה לפרטיהם האישיים של
13 הצרכנים ולפרטי כרטיסי האשראי שלהם, כשם שאין להנהלת קניון גשמי מידע על העסקאות
14 שנקשרות בחנויות השונות ואין לה שליטה על תהליך המכירה.

15 התובעת ביקשה לקבוע שגט איט ומנהלה נאשם 2, עקפו את חוק הגנת הצרכן, העבירו את פרטי
16 כרטיסי האשראי של הלקוחות לדולי, שהיא בגדר צד שלישי, תוך התעלמות מהסיכונים אליהם
17 נחשפים הצרכנים, מבלי שנקטו באמצעי זהירות מספיקים להבטחת זכויות הצרכנים.

18
19 2. עו"ד נחמני ב"כ נאשמים 1 + 2 חוזר על הטענה שגט איט איננה "עוסק" כהגדרת החוק.
20 המסקנה נגזרת לגישתו מהעובדה שגט איט לא החזיקה ולא סיפקה ולא היתה אמורה להחזיק ו/או
21 לספק לצרכנים ממכר כלשהו, לא שלטה ולא יכלה לשלוט במלאי של נאשם 3 ו/או של דולי, כשם
22 שלא קיבלה ולא הייתה אמורה לקבל מהצרכנים תמורה כלשהיא, לא חייבה ולא היתה אמורה
23 לחייב את כרטיסי האשראי של הצרכנים. הסנגור הדגיש את הודאתו של נאשם 3, שהוא ולא גט
24 איט היה המוכר והאחראי למכירה. גם הצרכנים ידעו והבינו שגט איט איננה מספקת את הממכר
25 ואינה צד לעסקה, כעולה מהודעות ת/1, ת/4 ו-ת/5, שהוגשו בהסכמה. לטענת הסנגור, התובעת לא
26 הגישה ראיה כלשהיא להוכיח שגט איט הטעתה ולו צרכן אחד. לדעתו, די בכך למוטט את האישום
27 ככל שהוא מתייחס למרשיו.

28 עו"ד נחמני הדגיש, שייחודו של חוק הגנת הצרכן בכך, שההסכמות אליהן מגיעים מוכר וקונה
29 בחוזה מכר מרחוק, נסוגות מפני הוראות החוק. לגישתו, לא ניתן להחיל על מרשיו את החבויות
30 המיוחדות שמטיל החוק על מי שהתקשר עם צרכנים בהסכם מכר מרחוק כיוון שמרשיו לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

התקשרו עם הצרכנים בהסכם. אדרבא, על מנת למנוע אי הבנות הדגישו עובדה זו בפני הצרכנים, והצהירו במפורש, שאינם מקבלים על עצמם חיובים כלפי הצרכנים, אשר מצידם הסכימו לתנאיה של גט איט, וקיבלו על עצמם את הוראות התקנון כתנאי להמשך הרכישה באתר.

עוד טוען הסנגור, שגט איט לא היתה "שותפה להליך המכירה" לא מבחינה עובדתית ולא מבחינה משפטית ולכן לא חלות עליה ההוראות שמטיל החוק על מוכר המתקשר בחוזה מכר עם רוכש. הוא הפנה למכתב נ/7, ששלחה גט איט ללקוחות ולמכתב התגובה וההתראה - נ/8, ששלח עורך דין מטעם נאשם 3. מכתבים אלו סותרים, לדעתו, את טענת התובעת, שגט איט ונאשם 3 היו שותפים לתהליך המכירה, שכן בשולחה את נ/7, הפסיקה גט איט את המכירה. מבחינה משפטית הדגיש הסנגור, שדיני שותפות פלילית מחייבים יסוד נפשי של מחשבה פלילית ומודעות לפעילות העבריינית המשותפת. מכיוון שעבירת ההטעיה שבדיון, היא עבירה של אחריות קפידה, ולא עבירה של מחשבה פלילית, לא תיתכן שותפות בין מרשיו לנאשם 3.

מעבר לכך טען עו"ד נחמני, שעומדת למרשיו טענת ההסתמכות, כיון שפנו לעורך דין וסמכו על הייעוץ המשפטי שקיבלו ממשרד עו"ד רוטמן ושות', שניסח את תקנונה של גט איט (פ/ עמ' 39 ש' 1-4 ועמ' 40 ש' 8-10) ועל חוות דעתו של עו"ד כהן, המתועדת ב- נ/4 מיום 3.07.07. לגישת הסנגור, חוקיות פעילותה של גט איט אושרה, בשני פסקי דין מנומקים שיצאו מלפני בתי משפט לתביעות קטנות, אשר דחו תביעות שהגישו צרכנים נגד גט איט בגין אי אספקת מוצרים. בתי המשפט קיבלו את העמדה, שגט איט משמשת צינור לביצוע עסקאות ואיננה מוכרת.

לדעת הסנגור, גט איט התקשרה עם נאשם 3, שלא "הגיע מהרחוב" ועשה רושם של אדם מקצועי ומהימן, אשר פעל בהיקפים נרחבים עם ספקים ולקוחות רבים וגדולים בתחום המחשוב. לגט איט לא היה כל יסוד לחשוד שדולי ו/או נאשם 3 לא יעמדו בהתחייבויות שקיבלו על עצמם בהסכם ת/2א ולא יהיו מסוגלים לספק את המוצרים שימכרו באמצעות האתר. נתונים אלה פטרו את גט איט מצורך בעריכת בקירות וחקירות נוספות בהקשר לעסקיו של נאשם 3. על סמך כל אלה ביקש לזכות את מרשיו.

3. עו"ד אדרת ב"כ נאשם 3 – למרות הצהרת מרשו, שהיה לו מלאי (פ/ עמ' 92 ש' 1), ביקש הסנגור עו"ד אדרת לקבוע, ששיטת המכירה באמצעות האינטרנט (בשונה משיטת מכירה בחנויות) איננה מתבססת על החזקת מלאי בפועל כי אם על התקשרויות המוכר עם ספקים וזמינות קבלת הסחורה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

במועדים מוגדרים מראש. לתמיכה הפנה לסעיף 14ג(א) לחוק, ממנו עולה, לדעתו, שבעסקאות "מכר מרחוק", להבדיל מעסקאות "מכירה מיוחדת", המוכר לא מחוייב להודיע לצרכן שבזמן ביצוע העסקה יש בחזקתו מלאי.

לטענתו, האירועים שבכתב האישום אירעו, משום שגמא הפסיקה להעביר לדולי את התמורה ששילמו הצרכנים עבור מוצרים שסופקו להם. הוא ביקש לקבל, גמא עשתה כן ללא סיבה של ממש, ואלמלא נהגה כך, היתה דולי ממשיכה להתנהל כבעבר, עומדת בהתחייבויותיה ומספקת ללקוחותיה את רכישותיהם (פסקה 24 בעמ' 8 לסיכומים).

הסנגור ביקש להאמין למרשו ולקבוע, שנאשם 3 עשה כל שביכולתו למנוע מהצרכנים נזקים. הוא המשיך לספק מוצרים שנרכשו, גם לאחר הפסקת תזרים המזומנים והשתמש לשם כך בחסכוניותו האישיים, וכשאלו אזלו ניסה להשיג כספים, שגם אותם התכוון להזרים לעסק והיה מוכן לשעבד את יתרת זכותו בגמא. הניסיון כשל משום שההסכם נ/13, המעניק לגמא שליטה מלאה בכספים אלה לא איפשר הטלת שעבוד על כספים אלה.

משכשלו ניסיונותיו של נאשם 3 להגיע להבנות עם גמא, יכולתה של דולי לשלם לספקים הלכה ופחתה, וכנגזרת מכך הלך ופחת קצב אספקת ההזמנות, עד שב- 20.10.06, נענתה דולי לדרישת לקוחות והחלה לבטל עסקאות. הסנגור ביקש לקבוע, שבנסיבות אלה, נאשם 3, לא יכול היה לעשות יותר ולא יכול היה למנוע את אשר קרה.

עו"ד אדרת ניתח בסיכומיו, עשר עסקאות שמהעסקאות המאוזכרות בנספח לכתב האישום, וטען שמהניתוח עולה, שחלק מהמתלוננים הודיעו לחברות האשראי על רצונם לבטל את העסקאות עוד קודם שפנו לדולי. הסנגור הדגיש שביטול ההזמנות עבר דרך גמא, אשר חלשה על הכספים ועל מועדי ביטול העסקאות. משכך האחריות להחזר הכספים לעסקאות שבוטלו רובצת על גמא וגם הוא ביקש לזכות.

מהימנות העדים

1. **עדת התביעה** היחידה, החוקרת מרינה בן-ארי, ניסתה לשכנעני שגט-איט היא עוסק ושלא היה צורך בהרחבת החקירה. באשר למעמדם המשפטי של הנאשמים, בית המשפט איננו נזקק לעדותה ו/או הערכתה של החוקרת. על הצורך בהרחבת החקירה עמדתי לעיל ואין לי אלא להביע תקווה, שהמסקנות המתחייבות מהאמור לעיל, יוסקו ויופנמו כנדרש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-אית
בע"מ ואח'

2. עדי הגנה מטעם נאשמים 1+2:

כיוון שהמחלוקת בין התובעת לעו"ד נחמני ומרשיו מתמקדת בשאלת מעמדה המשפטי של גט אית כ"עוסק" לאמינות העדים חשיבות משנית. יחד עם זאת, מוצאת אני להעיר מספר הערות לגבי העדים מטעמם של נאשמים אלו, כדלקמן:

(1) אינני משוכנעת שזאבי נפגש עם נאשם 3 קודם לחתימת ההסכם ת/א2. להערכתו, אילו עשה כן, היה מפרט בעדותו מהם התנאים והדרישות שדרש בשם גט-אית מדולי ומנאשם 3, לפני ההתקשרות בהסכם ת/א2. זאת ועוד, אילו ניהל שיחה של ממש עם נאשם 3, כפי שיכול וחייב היה לעשות, היה בודק באופן רציני בציאותיה, דורש לקבל לעיונו את מסמכי הרישום של דולי כחברה, ואת ספרי חשבוניותיה, מבקר בחנותה ובמחסנה היה מודע, שדולי איננה ישות משפטית ואיננה רשומה כחברה, ומן הסתם לא היה מאפשר הצגתה ככזו באתר. כמו כן היה מקבל מושג ממשי על אופן התנהלותה העסקית ואיתנותה הכלכלית.

(2) לנוכח הבקרה שהפעילה גט-אית על הנעשה באתר והמעקב שלה על התקדמות העסקאות הנקשרות בו, טענתו של הנאשם 2 שגט אית בדקה את תוכן הטקסט שדולי שלחה לפרסום רק כדי לוודא שהוא לא נקי משגיאות (פ/ עמ' 36 ש' 20-21), לא מקובלת עלי.

(3) נאשם 2 הגיש שלושה פסקי דין שיצאו מלפני בתי משפט שלום, שדנו בתביעות קטנות אשר הוגשו נגד גט-אית. הוא נמנע מלעשות כן בהקשר לפס"ד נוסף, שבו התקבלה התביעה נגד גט-אית ונגד דולי, בת"ק 1598/07 של בימ"ש השלום בירושלים. אני ערה לעובדה שההכרעה בתיק זה מאוחרת לתקופה הרלבנטית לדיון ואף על פי כן עדות כנה ואמיתית מחייבת שקיפות מלאה.

3. **נאשם 3** היה עד יחידי להגנתו. קביעת חפותו ולחילופין אשמתו בעבירות המיוחסות לו, מחייבת התייחסות מפורטת למהימנות גירסתו, לנוכח טענתו העיקרית, שגמא אחראית להסתבכות, בעוד שהוא מבחינתו עשה ככל האפשר על מנת למנוע את הנזק ללקוחותיו. ייאמר כבר כאן, העדות לא שיכנעה אותי וזאת בשל פגמים ותמיהות שלא הובהרו, כדלקמן:

(1) נאשם 3 טען, שבזמן הרלוונטי עמד לרשותו מחסן שבו החזיק במלאי, ולו חלקי, ששימש לאספקת ההזמנות. הוא לא הוכיח טענה זו בראייה חיצונית, כגון רשומה עסקית או עדות מי מעובדיה של דולי. העובדה שכעבור שבועיים בלבד לא הצליח לספק את ההזמנות כפי שהתחייב, מעמידה בספק גדול קיומו של מלאי משמעותי כלשהו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

- 1 (2) פרט לחשבוניות נ/11 (המוכיחות, לכל היותר, היקף מחזור), לא הוצגו מטעמו של נאשם
- 2 3, מסמכים אובייקטיביים (כגון דפי חשבון), שיהיה בהם להוכיח שבתקופה הרלוונטית
- 3 עמדו לזכותו מקורות כספיים. חרף נחישות דבריו, נאשם 3 לא הצליח לשכנע אותי,
- 4 שבאותה עת היתה לו יכולת כלכלית לשלם לספקים עבור חלקים ולממן את ההוצאות
- 5 השוטפות של העסק, שנדרש לספק הזמנות בהיקף גדול תוך זמן קצר. הטענה שעמדה
- 6 לזכות נאשם 3 עמדה עתודה כספית בסך חצי מיליון (עמ' 85 ש' 15), איננה מקובלת עלי
- 7 ואני דוחה אותה מחוסר אמינות. אני משוכנעת שאילו היו לו כספים בסדר גודל כזה,
- 8 או דומה לו, הוא היה משתמש בהם, משלם לספקים, רוכש חלקים, שוכר צוות עובדים
- 9 שירכיב בזריזות מחשבים ועומד בהתחייבויותיו לצרכנים, ולא מנסה להשיג הלוואות
- 10 כנגד שעבוד הכסף בגמא.
- 11 (3) אני דוחה מחוסר אמינות טענתו העיקרית של נאשם 3, שמבחינתו ומבחינת דולי,
- 12 העיכוב שערכה גמא את הזרמת הכספים היה מפתיע, לא סביר ולא צודק. גם
- 13 בממצאים שבדו"ח העו"ש נ/19 אין כדי לשנות ממסקנתי, משום שאינם תומכים
- 14 בטענות הנאשם. מנ/19 עולה, שמראשית ההתקשרות בין גמא לדולי ועד ל- 5.10.06,
- 15 העבירה גמא לדולי סכומים שונים בהעברות בנקאיות כנגד הזמנות שסופקו. ב- 5.10.06
- 16 עמד חשבונה של דולי בגמא על יתרת זכות בסך 252,614 ₪. היתרה הצטברה בגין
- 17 עסקאות שנקשרו החל מ- 11.9.09. עצם קיומה של יתרת הזכות **לא מוכיח** שגמא
- 18 הייתה מחויבת להמשיך ולהזרים מזומנים לדולי. כידוע, בתקופה זו דולי לא סיפקה
- 19 במועד את כל ההזמנות שבהן התחייבה, כפי שנאשם 3 מודה. משכך קמה לגמא הזכות
- 20 להפסיק את הזרמת המזומנים, בהתאם להוראותיו של ההסכם נ/13, שהנאשם לא
- 21 התכחש לו. יוצא, אפוא, שהנאשם ניסה להפוך את סדר הדברים: במקום להשקיע
- 22 ממשאביו, לייצר מלאי, למכור מחשבים ולקבל תמורה, הוא תכנן לגלגל כספים תוך
- 23 הקדמת קבלת התמורה לאספקת המחשבים, ומהר מאוד הסתבך בחוסר יכולת לעמוד
- 24 בהתחייבויותיו, הצרכנים התלוננו ובגמא התעוררו חששות שהקנו לה את הזכות לעכב
- 25 את המזומנים שהגיעו לחזקתה. לשם השלמות יש להוסיף, שה- 5.10.06 הוא בדיוק
- 26 היום ה- 21 במניין ימי העסקים שתחילתו ב- 11.09.09 (בהפחתת שבתות וחגים). באותו
- 27 שלב, כאשר לא כל הצרכנים קיבלו את הזמנותיהם, היתרה שהוחזקה בגמא, לא היתה
- 28 תמורה ריאלית עדיין מבחינת דולי והיתה זו **יתרה על תנאי** בלבד. לסיכום נושא זה
- 29 יאמר, שהפסקת הזרמת המזומנים היתה תוצאה ישירה וצפויה מהפסקת אספקת
- 30 המוצרים ללקוחות באופן מלא, ותאמה את הוראות ההסכם נ/13. נאשם 3 ידע את כל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

הנתונים, ועל פיהם יכול וחייב היה לצפות שגמא לא תישאר אדישה ולא תעלים עיניה מאי עמידתו בהתחייבויותיו. לפיכך לא היתה סיבה להפתעתו או התמרמרותו כלפי גמא.

(4) למעלה מהדרוש אוסיף עוד, שאם תתקבל טענתו של נאשם 3, שנציג גמא הבטיח להעביר לדולי, במידת האפשר, חלק מהיתרה, חרף היותה עדות שמיעה, אין בטענה ולא כלום באשר להתחייבויותיו של נאשם 3 כלפי הצרכנים והסכמתו לשליטתה המוחלטת של גמא בכספים.

(5) אינני מאמינה לנאשם 3, אשר טען שאין לו טרונות נגד גט איט והוסיף שגט איט עשתה ככל יכולתה למנוע נזק מהצרכנים (פ/ עמ' 69 ש' 4-5). דבריו אלו סותרים בעליל את דרישת הפיצוי בסך 1,000,000 ₪ שנדרשה בשמו מגט איט ב- 8/ ואת טענתו, שגט איט לא איפשרה לו גישה למספרי הטלפנים של הלקוחות וכתובותיהם האינטרנטיות ובכך הקשתה עליו את ביטול העסקאות. אין דרך ליישב בין ההצהרות הסותרות וגם הן מוכיחות את חוסר אמינותו של נאשם 3.

דיון ומסקנות בהקשר לאחריותו המשפטית של כל אחד מהנאשמים

1. סעיף 36 לחוק קובע שהוראות הגנת הצרכן אינן ניתנות להתנאה. הקביעה תואמת היטב את התכלית החקיקתית שבבסיס החוק, להגן על הצרכן ולהבטיח שבהתקשרותו בעסקה יעמוד לרשותו מידע הוגן ומלא, שיאפשר לו לכלכל צעדיו ולגבש החלטותיו בדבר פעילותו הצרכנית. החוק מטיל על כל העוסקים חובת גילוי רחבה ואוסר עליהם עשיית מעשה או מחדל "העלול להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה". ברע"א 8733/96 רוברט לנגברט נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(1), 168 בעמ' 174 נפסק:

"חוק הגנת הצרכן נמנה עם התחיקה המתערבת בחוזים שבין צדדים לא שווים, והמטילה על הצד החזק – הספק – חובת הוגנות מוגברת כלפי הצד החלש – הצרכן ... חוק הגנת הצרכן מבקש לאזן את חוסר השוויון שבין הצדדים ע"י הטלת חובת גילוי על הספקים ... זאת ועוד: גילוי מידע מטעה או אי גילוי פרטים רלוונטיים עשויים להטעות את הצרכנים ובכך לפגוע ברצונם החופשי..."

2. קשיים כלכליים צפויים אינם כנסיבה, שיש בה לפטור עוסק מהתחייבויותיו ואחריותו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

1

2

3. אחריותו של נאשם 3

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

(1) נאשם 3 כ"מוכר" הציע את מוצריו למכירה באתר מבלי שהגביל מראש את מספר יחידות המחשב שימכור, והתחייב לספקם תוך 14 ימי עסקים מיום אישור העסקה. בכך נכנס למהלך בעל פוטנציאל שהוא בגדר נעלם ויכול שיהיה לו היקף רחב ביותר. התקשרות כזו מחייבת הערכות מוקדמת מדוקדקת ובעיקר הכנת מלאי ואו עתודת כוח אדם ומשאבים, שיאפשרו רכישת חלקים ללא דיחוי וכושר ייצור מיידי. להיערכות כזאת חשיבות מיוחדת בנסיבות המקרה שבדיון, לנוכח ידיעתו של נאשם 3, שאיננו יכול להסתמך על כספי התמורה שתניב פעילותו השוטפת, בהתחשב בשליטתה של גמא בעיקר כספי התמורה שהגיע לו.

(2) הנתונים מבססים מסקנה, שהנאשם 3 קיווה "לגלגל" כספים, שישלמו לו הלקוחות. ברם כספים אלה לא היו זמינים עבורו כל עוד לא עמד בהתחייבויותיו ולא סיפק את המוצרים.

(3) סעיף 14ג אליו הפנה הסנגור איננו משנה ממסקנתי זו. לנוכח מורכבותה של עסקת מכר מרחוק, הוסיף המחוקק על חובותיו של עוסק המתקשר בעסקה כזו, גם אם בסעיף לא חזר על הדרישה שהמוכר יודיע שיש בחזקתו מלאי זמין. הסעיף לא פוטר את המוכר בעסקת מכר מרחוק המתבצעת באינטרנט מחובתו, שלא להטעות צרכנים בהצהרות, שההזמנות תסופקנה תוך תקופה קצובה וקצרה יחסית, כשבפועל למוכר אין מלאי ואין עתודה כספית לספק את הממכר.

21

4. אחריותם של גט איט ושל נאשם 2

22

23

24

25

26

27

28

29

30

(1) מקובלת עלי טענתו המשפטית של עו"ד נחמני, שאין לחייב את מרשיו באחריות לעבירות מסוג אחריות קפידה מכוח דיני שותפות פלילית. מהוראת סעיף 19 לחוק העונשין (לאחר תיקון 39), עולה כטענת הסנגור, ששותפות פלילית מותנית בקיומה של מחשבה פלילית. משכך – אילו ביססו הוראותיו של ההסכם ת/א2' שאין דרך סבירה לקיימו מבלי לעבור עבירות, ניתן היה לדעת, לייחס לגט איט אחריות פלילית מכוח דיני שותפות. אולם הצורך בביצוע עבירות, לשם קיומן של ההתחייבויות שבת/א2', איננו משתמע מההסכם, ומשכך אני דוחה את טענת התובעת באשר לאחריותם הפלילית של הנאשמים 2 ו-3 מכוח שותפות. אין במסקנה זו כי לפטור את נאשמים 2+3 לנוכח הוראות אחרות שבחוק הגנת הצרכן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-אית
בע"מ ואח'

- 1 משכך יש לבדוק אם הוכחו פרמטרים אחרים המאפשרים להגדיר את גט אית
- 2 כעוסק. באר לנאשם 2 יש להוסיף, שגם אם ייקבע שגט אית היא עוסק, לנוכח
- 3 האשמתו מתוקף מעמדו כנמהל, יש לבדוק בנוסף, אם עשה את כל הניתן ו שיכול
- 4 וחייב היה למנוע ביצוע העבירות. במידה והתשובה תהיה חיובית, יופטר מאחריות
- 5 ללא קשר לקביעה בעניינה של גט אית.
- 6 **כ כ ל ל** "עוסק" כהגדרתו בחוק הינו מעמד משפטי, שאין להתנות עליו או להתנער
- 7 ממנו. מעשיו של העוסק הם הקובעים את מעמדו, ואם אינם מתיישבים עם
- 8 הצהרותיו, השמט תוקפן של ההצהרות מפני תוקפם של המעשים. משכך גם לגבי
- 9 גט אית, לא ניתן להסיק על מעמדה מהצהרותיה בלבד. הקביעות שקבעה לגבי
- 10 עצמה בתקנון והצמצום שצמצמה את חובותיה, שאיננה מוכרת, כמו גם הבנתם של
- 11 שלושת המתלוננים שהודעותיהם ת/1, ת/4 ו-ת/5, הוגשו בהסכמה, לא ייפטרו
- 12 אותה מאחריות. במאמר מוסגר ייאמר, שעל סמך דבריהם של שלושה צרכנים
- 13 בלבד אין אפשרות להסיק מה חשבו כלל הקונים שפנו לאתר, חתמו על התקנון
- 14 וראו, שלצד התנערותה של גט אית מאחריות למכר היא, מצהירה הצהרות באשר
- 15 לקיומו של מלאי ובאשר לאמצעים שינקטו באם יחסר מלאי (סעיף 4.5 לתקנון).
- 16 חרף טיעוניו היפים של הסנגור המלומד עו"ד נחמני, הגעתי למסקנה שגט אית
- 17 נכנסת להגדרת עוסק שבסעיף 1 לחוק, הקובע ש"עוסק" הוא מי שמוכר נכס או
- 18 נותן שירות דרך עיסוק.
- 19 אינני מקבלת שגט אית רק העמידה את הפלטפורמה השיווקית שלה לספקים/
- 20 מוכרים. אך גם אם אניח שכך הוא, ובמקרה זה די בזאת לבסס את אחריותה.
- 21 בעשותה כן, היא מעניקה שירות דרך עיסוק בידעה שבשירות הזה השתמשו
- 22 צרכנים רבים, שהיא רואה בהם לקוחותיה, כפי שהעיד זאבי (פ/ עמ' 110 ש' 7).
- 23 השירות שנתנה גט-אית לקוחותיה היה שירות מתמשך. במסגרת השירות הזה
- 24 הצהירה גט אית, שטובי היצרנים והמשווקים מציגים באתר שלה מוצרים למכירה
- 25 במחירים אטרקטיביים ובתנאים מיוחדים. הצהרות אלו אינן הצהרות שמן השפה
- 26 את החוץ, במיוחד שגט-אית בדקה את הטקסט קודם להעלאת המוצר לאתר,
- 27 עקבה אחרי העסקאות, העמידה לרשות הצרכנים שירות לקוחות אליו יכלו להפנות
- 28 הערכותיהם לטיב השירות ולהביא בפניו תלונותיהם לגבי עסקאות שבוצעו באתר,
- 29 גט-אית ערכה ביקורות והיתה מוסמכת להפסיק הפרסום לפי שיקול דעתה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

- (7) בהתנהלותה של גט איט ובמיוחד בהצהרותיה, היא עשתה ככל יכולתם להטות צרכנים לקנות באתר. יש במעשיה, להביא הצרכנים למסקנה שניתן להאמין ולסמוך על האמור באתר, שכן גט איט נותנת להם חסות. יש בהצהרות אלה לבסס בליבו של צרכן מהיישוב מסקנה שגט-איט, שהיא בעלת מוניטין בתחום, כמי שפועלת בזירה העסקית, מכירה את היצרנים/משווקים, יודעת את המחירים והשיגה עבור לקוחותיה מחירים נוחים, בתנאים מיוחדים ומספקים אמינים, באופן שמסיר חשש לכישלון עיסקה בשל אי אספקה או העדר אפשרות לקבל החזר בתנאים שקבועים בחוק. על סמך האמון, שהאמינו הצרכנים בגט-איט הם הסכימו לחתום על התקנון שלה ומסרו לה את כתובות המייל שלהם, ואת מספרי הטלפון שלהם והפקידו בידיה את פרטי כרטיס האשראי שלהם.
- (8) למחויבותה של גט איט משנה תוקף לנוכח דרישתה שיחתמו על התקנון כתנאי בלעדיו אין עסקה. חתימת ההתחייבות איננה בעלת תוצאות משפטיות חד צדדיות. בהחתמת הצרכנים יצרה גט איט התחייבות דו צדדית בינה לבין יחידים הצרכנים. משכך על גט-איט למלא בתוכן קונקרטי את הצהרותיה באשר ליצרנים/ספקים, כמו גם באשר לצעדים שיינקטו במקרה של חוסה. ויודגש כיוון שאת התקנון ניסחה גט איט יש לפרש אותו פרשנות המתיישבת עם טובת הצרכנים.
- (9) עם החתמת על התקנון, נוצרה ההתקשרות בין גט איט לצרכנים גולשי האתר שהיו לקוחותיה. גט-איט למעשה היא הגורם היחיד שהתקשר עם הצרכן. את האמור בסעיף 4.5 לתקנון, שהספקים עושים ככל יכולתם להבטיח, שהמוצרים מצויים במלאי ובאם יתברר שיש חוסר במלאי, תשלח לקונים הודעה מתאימה, אומרת גט איט לצרכנים ולא דולי. אמרה זו מבססת בליבו של צרכן מהיישוב, אמונה שגט איט תעשה כן, במיוחד בהעדר התקשרות בין דולי לצרכנים. הצרכנים לא קיבלו מדולי הבטחה שיש לה מלאי מספיק ולא קיבלו ממנה התחייבות למשלוח הודעות במקרה של חוסר.
- (10) אשר על כן, אני דוחה את טענת הסנגור שגט איט לא התחייבה כלפי הצרכנים בהתחייבות מכל סוג שהוא. גם בהנחה, שגט-איט לא החזיקה ולא הייתה אמורה להחזיק מלאי ולא קיבלה ולא הייתה אמורה לקבל תמורה כלשהי מהלקוחות, איננה משפיעה על מעמדה כעוסק, שהוא נגזרת מהשירות שגט איט נותנת דרך עיסוק ללקוחותיה וככזו היא עוסק שמחויב בכל החובות שמצא המחוקק להטיל על העוסקים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

- (11) לסיכום פרק זה, ייאמר שהכללת "נותן שירות דרך עיסוק" בהגדרת עוסק ויישומו למקרה שבדיון, מתיישב היטב עם התכלית החקיקתית. המחוקק הרחיב את הגדרת עוסק על מנת להגדיל את שטחה של מטריית ההגנה הסוככת על הצרכנים, הרחבה שדרושה **במיוחד** בעסקאות מכר מרחוק, וזאת כדי לקדם את השמירה על זכויותיו של צרכן אינטרנטי הוטלה אחריות פלילית על מי שנותנים שירותים לצרכנים הסומכים עליהם, ועל סמך האמון הזה קושרים עסקאות עם גורמים שלישיים אחרים שאיתם לא נפגשו ולא התקשרו בהתקשרות ישירה. ההקפדה נדרשת לנוכח העובדה, שבמסחר וירטואלי נקשרות עסקאות בהקשת מקש, מבלי שלצרכן יש אפשרות לדעת מי הגורם שמתקשר איתו ומתחייב כלפיו.
- (12) כבר אמרתי שאינני רואה את גט איט כמי שרק "נותנת אפשרות" למוכרים/ספקים להציג מוצריהם למכירה באתר". זהו ניסיון מתוחכם לעקוף את הגדרת המכר שבסעיף 1 לחוק לפיו גם מי שמציע או מציג הוא בגדר "עוסק". במקרה שבדיון, האבחנה בין "הצגת"/"הצעת" מוצר למכירה, למתן פלטפורמה שיווקית היא מלאכותית ומטעה. גט איט דיברה בשם המוכרים, בעשותה כן הציגה למכירה את מוצריהם. המסקנה מתיישבת היטב עם הוראת סעיף 4.3 להסכם ת/2א בו הצהירה גט איט כלפי דולי **שהיא** מעוניינת להציע את מוצריה למכירה באתר.
- (13) אני דוחה את הטענה שגט היא קניון וירטואלי או צינור קישור בין מוכר לקונה, שתמורת עמלה (שמשלמים לה המוכרים) היא מתווכת בין המתקשרים בעסקאות מכר מרחוק, כפי שנאשם 2 ניסה לשכנעני (פ', עמ' 36 ש' 14-13, עמ' 44 ש' 21). בהקשר זה אני מקבלת טענות התובעת באשר להבדלים המהותיים בין פעילותה של גט איט לתיפקודו של קניון גשמי. אין לי אלא לחזור ולהדגיש, שלקוחות הבאים בשעריו של קניון גשמי לא מחויבים לחתום על תקנון כלשהו כלפי הנהלת הקניון, ובוודאי שפרטי כרטיסי האשראי של הלקוחות לא מגיעים לרשות הנהלת הקניון בשום שלב. הנהלת הקניון גם לא מכוונת את לקוחותיה לקנות בעסק זה או אחר כפי שעשתה גט-איט.
- לטענותיו של הסנגור לעניין זה בסיכומיו ייאמר, שככלל מתווך באשר הוא מחויב בחובת נאמנות כלפי הצרכן ואסור לו להטעות או ליתן יד להטעיה. גט איט איננה מתווכת אך גם אם היא כזאת, מוטלת עליה חובת נאמנות מוגברת כלפי לקוחותיה, בהתחשב בהתקשרות שכפתה עליהם בהחתימה אותם על התקנון נ/3, כפי שפורט לעיל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

- (14) בטרם אסיים את הדיון בפרק זה, מוצאת אני להידרש להודאתו של נאשם 2, באשר לחוסר הוודאות שהלקוחות, שהתקשרו בעסקה אינטרנטית אכן קראו את הוראות התקנון, הגם שסימנו בלחיצת מקש V במשבצת המתאימה, שהיא תנאי סף, בלעדיו אין עסקה (פ/ עמ' 37 ש' 25 ועמ' 38 ש' 3-5). לגישתי, אופיו המשפטי של התקנון וריבוי האותיות הקטנות שבו, ולנוכח התנערותה של גט איט מאחריות, התקנון הוא בגדר חוזה אחיד, שיש להביאו לאישור המפקח על חוזים אחידים. ומכל מקום, ראוי גם, לדעתי, שהמחוקק ייתן דעתו לנושא ויקבע תנאים שיבטיחו כי הסכמתו של לקוח לתנאי התקנון, תהיה הסכמה אמיתית ומדעת בדומה להתקשרות פיזית. לקוח בנק למשל חותם על חוזה שנבחן במשקפי הוראות חוק חוזים אחידים, ו"נוקה" מהוראות מקפחות. פקיד בשר ודם מוסר ללקוח שעומד מולו חוזה לחתימה, מורה לו היכן וכמה פעמים עליו לחתום על כל דף ודף, ומסביר, ולו באופן כללי ביותר, את מהות ההתחייבות שהלקוח מקבל על עצמו. אפשר להגיע לתוצאה דומה על ידי פרסום תמצית הוראות העיקריות של התקנון אשר ייכתבו בקיצור ובפשטות על ידי חיובו של לקוח לחתום מספר פעמים על הוראות התקנון ולא להסתפק ב-V סתמי, ובכל דרך נוספת אחרת.
5. **באשר לאחריותו של נאשם 2** – כאמור לעיל אחריותו של נאשם 2 כמנהל נגזרת מאחריותו של גט איט אך עומדת לו הזכות להשתחרר ממנה באם יוכיח ברמת ההסתברות שיכול וחייב לעשות כמנהלה של גט-איט, על מנת למנוע ממנה ומעצמו, להיכשל בעבירות. הנאשם לא עמד בנטל הראיה המוטל עליו. למרות ששימש בתפקידו כ-4 חודשים קודם לאירועים, ניתק עצמו מפעילות אחראית לגבי הנעשה בחברה, אישר את ההתקשרות עם דולי לאחר שיחה טלפונית בלבד, מבלי לקבל דיווח מבוסס על ראיות שמעבר לדברי זאבי, כאשר מן המפורסמות הוא ש"פסדה שיווקית" איננה חזות הכל והיא חייבת בדיקה לעומק. ההתקשרות עם גט איט אושרה מבלי שהובאו בפני נאשם 2 ראיות אובייקטיביות באשר לאיתנותה הכלכלית של דולי, ולא נשקל הצורך אם לקבל ערבויות שיבטיחו כספי הצרכנים. במקום כל אלה, אישר נאשם 2 התקשרות בחוזה שנעשתה בהעברות פקס בלבד, ועל הבעייתיות נודע לו מהודעה שנשלחה אליו שמונה ימים מלאים לאחר שמוצריה של דולי הורדו מהאתר. אילו בדק כנדרש יכול היה להגיע למסקנה שיש סיכון ההתקשרות עם דולי ללא קבלת בטחונות וגט איט היתה מכלכלת צעדיה בהתאם לכך. מכל מקום בהעדר בדיקה ולו מינימאלית, לא תשמע טענה שגט-איט ונאשם 2 עשו את שיכלו וחייבים היו לעשות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

6. **אחריותם של שלושת הנאשמים בגין אי החזרת כספים ללקוחות שביטלו את ההזמנות בהתאם לחוק.** התובעת ביקשה להרשיע את שלושת הנאשמים באחריות לאי ביטול עסקאות ואי החזרת כספים ששולמו בגינם. אין מחלוקת, שכעובדה חלק מהצרכנים אשר הודיעו כחוק על ביטול עסקאות קיבלו את ההחזר שהגיע להם לאחר חלוף המועד הקבוע, ואחרים בכלל לא קיבלו אותו. טענת נאשם 3, שלא החזיר את הכסף משום שגמא החזיקה בו ולא העבירה אותו אליו, לא יכולה להועיל לו. במסגרת היערכותו לפעילותו המסחרית כמוכר, הוא היה חייב להיות מוכן לעמוד בכל החיובים שהחוק מטיל וזה כולל הכנת משאבים לכיסוי החזרים. הנאשמים 1 + 2 נתפסים על הצהרתם בסעיף 8.6 לתקנון, בו קיבלו על עצמם ביחד עם דולי התחייבות לפעול על פי הוראות החוק בדבר ביטול עסקאות. לא נעלם מעיני, שבסעיף 8.7 חוזרת גט איט לדפוס ההתנהגות המקובל עליה, פוטר עזמה מאחריות ומגלגלת אותה אל דולי בלבד. אינני נכנסת לנפקותו של סעיף 8.7 ביחסים שבין גט איט לדולי, מבחינת הצרכנים די באמור בסעיף 8.6 בדבר אחריותה של גט איט להחזרים, בהתאם להוראות סעיף 14 ה' לחוק.
7. **בהקשר לעבירת ההטעיה שמיוחסת לנאשמים 1+2 (סעיף 13 לנספח שבכתב האישום),** הגישה התובעת את ת/6 הודעתו של המתלונן עו"ד ערן ברקת. מ-ת/6 עולה, שב- 10.06.06, קנה המתלונן תקליטור די וי די שהוצע באתר במחיר 59 ₪. גט איט אישרה הזמנתו. את המוצר היתה אמורה לספק חב' יונייטד גלובוס. מספר ימים לאחר ביצוע העסקה, הודיעה גט איט למתלונן, שהמוצר אזל מהמלאי. המתלונן בדק ומצא שההודעה איננה נכונה משום שהאתר ממשיך להציע את המוצר למכירה לצרכנים במחיר בסך 89 ₪. לאחר שהעמיד את גט איט על עובדה זו, הופנה המתלונן ליונייטד גלובוס, שנאותה למכור לו את המוצר במחיר הנמוך. המתלונן ראה בכך הטעיה והפנה תלונתו למשרד התמ"ת. על פי התלונה ת/6, יונייטד גלובוס נאותה לספק למתלונן את המוצר לפני משורת הדין, תוך הדגשה שגט איט לא פעלה בהתאם למוסכמים ונמנעה מלהפסיק את הפרסום במועד שבו הסתיימה תקופת המבצע.
- בסיכומיו טען עו"ד נחמני, שהתלונה ת/6, "**השתרבה לתיק במקרה**" והוסיף "**מדובר במי שלא רכש דבר ולא שילם דבר לא לגט איט ולא לאחר.** הוא ביקש לרכוש מוצר – דיסק של המחזמר גריז ונאמר לו כי המוצר אזל. לא נגבה ממנו דבר, כך שלא עלה הצורך להחזיר לו דבר, והוא רכש את המוצר דרך הספק תמורת 59 ₪".
- לא ירדתי לסוף דעתו של הסנגור. לתלונת המתלונן מצורף טופס ההזמנה שקיבל מגט איט בגין הרכישה - ת/6(3). טענת גט איט שהמוצר אזל לא היתה אמת ובכך הטעתה את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

המתלונן. העובדה, שיונייטד גלובוס סיפקה לו את המוצר במחיר נמוך וחייבה את הכרטיס
האשראי לו בהתאם כעולה מת/6(2), איננה מאיינת את מעשיה של גט איט.

טענת ההסתמכות

לחילופין ביקש עו"ד נחמני לפטור את מרשיו מאחריות בהתבסס על טענת ההסתמכות שהסתמכו
מרשיו על ייעוץ משפטי ושני פסקי דין שיצאו מלפני בתי משפט שלום בהכרעים בתביעות קטנות
שהוגשו נגד גט-איט. ההסתמכות על שני מקורות אלה בלבד מוכיחה שהתקנון לא קיבל את אישורו
של הממונה על חוזים אחידים, שהרי אילו כך היה, הייתה גט איט מביאה נתון זה לידיעת ביהמ"ש.
1. סעיף 34 ל חוק העונשין קובע סייג לאחריות פלילית בדבר טעות במצב משפטי, כדלקמן:

"לעניין האחריות הפלילית אין נפקה מינה אם האדם דימה שמעשהו אינו

אסור, עקב טעות בדבר קיומו של איסור פלילי או בדבר הבנתו את האיסור,

זולת אם הטעות היתה בלתי נמנעת באורח סביר".

מאחר ומדובר בסייג לאחריות פלילית, על הנאשם להוכיחו ברמת ההסתברות, שטעותו
היתה "בלתי נמנעת באורח סביר". על פי הפסיקה נדרש שהטעות תהיה תמת-לב וכנה והיא
תתקבל כטענת הגנה אם בית המשפט שוכנע שלא היה בידי הנאשם למנוע את הטעות הגם
שפעל באורח סביר.

2. במקרים מסוימים, הסתמכות על ייעוץ משפטי שנותן עורך דין עשויה להקים לנאשם את
הגנת טעות במצב משפטי, ראו ע"פ 845/02 **מדינת ישראל נ' תנובה**. יחד עם זאת, לנוכח
החשש מפני שימוש לרעה בטיעון להסתמכות על עצה משפטית מוטעית, נקבע שבית
המשפט ינהג בהקפדה יתרה, בטרם יעניק לנאשם פטור מאחריות בפלילים ויבחן, בין היתר,
אם טענת ההסתמכות על הייעוץ, לכשעצמה, סבירה ונעשתה בתום לב. ככל שמדובר
בשאלה משפטית מורכבת יותר, שהדין לגביה אינו ברור וחד משמעי, כך תהא ההסתמכות
על ייעוץ מקצועי לרבות עצת עורך דין בנוגע לאותה שאלה, סבירה יותר (לעניין תנובה,
בפסקה 36). ככל שהאדם הפונה לייעוץ הוא בעל עמדה מקצועית בכירה יותר, כך הסתמכות
עיוורת מצידו על ייעוץ משפטי של עורך דין תהיה סבירה פחות. אופייה ומורכבותה של
השאלה המשפטית נשוא הייעוץ, גם הוא רכיב חשוב בהכרעה בדבר סבירותה של טענת
ההסתמכות. עוד נדרש שהייעוץ המשפטי שניתן לנאשם יתבסס על התשתית העובדתית
הרלוונטית במלואה. אמת מידה נוספת המשמשת לבחינת קיומה של ההגנה היא מידת
מיומנותו ומומחיותו בתחום שבדיון של עורך הדין נותן העצה בתחום. כמו כן תישקל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

1 השאלה האם פנה הנאשם לייעוץ משפטי בהעדר אמצעים מתאימים יותר, כגון פניה לרשות
2 המוסמכת.
3 **במקרה שבדיון** – לא התקיימו מירב הפרמטרים הנקובים לעיל. חוות הדעת נ/4 נערכה ב-
4 3.07.07 **לאחר** האירועים שבכתב האישום ולאחר פסק הדין בתביעה הקטנה 1598/07
5 שיצוטט להלן. לא מצאתי בחוות הדעת נ/4 התייחסות לקביעות שבפס"ד זה והתעלמות
6 ממנו מעוררת ספק אם בעריכת חוות הדעת נ/4 נשקלו כל השיקולים האובייקטיביים
7 הנדרשים לחוות דעת מקצועית. לא הוכחה מומחיותו המיוחדת של משרד עו"ד רוטמן
8 ושות' בכלל ועו"ד כהן בפרט, בדיני הגנת הצרכן. לא הובא בפני הנמקה מדוע נמנעו גט איט
9 ונאשם 2 מלפנות לרשויות המוסמכות: משרד התמ"ת ו/או המפקח על חוזים אחידים
10 המסדירות את האכיפה בתחום, במיוחד לאחר הסתבכותה של חברת נתי סאקל שעל
11 תוצאותיה הקשות העיד עו"ד כהן. בשני פסקי הדין הקצרים שיצאו מלפני בית המשפט
12 לתביעות קטנות, אין לקדם את טענת ההסתמכות. מן המפורסמות הוא, שפסקי דין
13 בתביעות קטנות ניתנים על בסיס הליך קצר ומזורז, ללא ייצוג משפטי, שמיעת עדים רבים
14 ובדיקה מעמיקה של חוזים והתקשרויות. אשר על כן אינני מקבלת, שהנאשמים האמינו
15 באמת שפסקי הדין האלה מכשירים את פעילותם והם לא הוכיחו את טענת ההסתמכות,
16 באופן שמזכה אותם בהגנה מאחריות פלילית.
17 4. הוזכר דלעיל פסק דינו של בימ"ש השלום בירושלים בתביעת קטנה 1598/07 **מינאל**
18 **זילברשייד נ' גיט איט בע"מ ו - DOLYLABS**, שיצאה מלפני נשיא בימ"ש השלום, כב'
19 השופט כהן. ראוי לצטט בטרם סיום את דבריו בקשר לגט-איט ודולי המטיל על שתיהן
20 ביחד ולחוד אחריות לממכר כדלקמן:
21

22 **"האדם הפשוט המבצע קניה באמצעות האינטרנט, אינו מסוגל להבין את**
23 **הפרטים הקטנים וההתחכמויות של החברות המסתתרות מאחורי האותיות**
24 **הקטנות ונראה לי כי על בית המשפט להגן על הקונה התמים".**
25
26
27
28
29

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ' גט-איט
בע"מ ואח'

סוף דבר – חרף הכשלים בעבודת התביעה, יש בפני ראיות שמוכיחות כנדרש שכלל הצרכנים בתקופה הרלוונטית קיבלו שירותים מגט איט בהקשר למוצריה של דולי, היו מחויבים בהוראות התקנון נ/3, שעלול היה להטעותם ודי בכך לביסוס אשמת הנאשמים. אשר על כן ועל סמך האמור לעיל, אני מרשיעה את שלושת הנאשמים בעבירות 2, 2(א)(18) ו-14 לחוק הגנת הצרכן המיוחסות להם בכתב האישום.

<#4>

ניתנה והודעה היום ד' חשון תש"ע, 22/10/2009 במעמד הנוכחים.

3. יגל-פסי

דורית רייך-שפירא, שופטת

ב"כ הנאשמים : אנחנו מבקשים מבית המשפט לא לחייב אותנו לטעון לעונש היום. עלינו לקרוא את הכרעת הדין ולהיערך. התובעת : גם אני מצטרפת לבקשה.

<#5>

החלטה

הטיעונים לעונש יישמעו ב- 1.11.09 שעה 12:00. הודע לנאשמים כי לא תשלח להם הזמנה נוספת, ועליהם להתייצב לדיון שנקבע, שאם לא כן יהא בית המשפט מוסמך לדון אותם בהעדרם.

<#6>

ניתנה והודעה היום ד' חשון תש"ע, 22/10/2009 במעמד הנוכחים.

3. יגל-פסי

דורית רייך-שפירא, שופטת